

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJÉTEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Mérlegen szocialista brigádmozgalmunk

Mintegy 200 postás brigádvezető április 20-án Budapesten tárgyalta a szocialista brigádmozgalom helyzetét, eredményeit, időszerű kérdéseit és feladatait.

— Az a körülmény, hogy a posta alapjában véve elérte az 1963. évi kitűzött szintet, mind mennyiségi, mind minőségi vonatkozásban, a postás dolgozók és ezen belül a szocialista brigádok jó munkáját igazolja. Ezért a Postavezérigazgatóság köszönetét fejezem ki valamennyi szocialista brigádvezetőnek és brigádtagnak — mondotta beszámolójában Rontó Tibor postavezérigazgatóhelyettes. Majd megállapította: a szocialista brigádmozgalom a postán új fejezetet nyitott a munkaverenyben.

— Míg 1959-ben nem egészen 100 brigád 1000 taggal küzdött a szocialista címért, ma már a versenyző brigádok meghaladják a 900-at, a brigádtagok száma csaknem nyolcezer.

A vállalt feladatok teljesítése alapján csaknem 300 brigád elnyerte a szocialista brigád kitüntetését. Számos brigád már kétszeresen, háromszorosan, sőt, négyszeresen vagy ötszörösen kitüntetett brigád. A vezérigazgatóhelyettes végül hangsúlyozta, hogy a posta 1964. évi feladatainak teljesítése érdekében, az előző évekkel is nagyobb erőfeszítésre megalapozottabb intézkedésekre, új és jobb munkamódszerekre van szükség. Kérte a szocialista brigádvezetők támogatását, még tevékenyebb és tartalmasabb aktivitásukat.

Szakszervezetünk megbízott főtitkára, dr. Zsuffa Szabolcs, beszámolójában részletesen elemezte, hogy az 1962. évi postás szocialista brigádvezetők területi tanácskozásai óta, milyen új vonások találhatók a mozgalmában.

Megemlítette, hogy sok brigádnál határozottabbak lettek a politikai látókör növelésére, a szakmai és általános műveltség fejlesztésére, a tanulásra vonatkozó vállalások,

- ♦ Nyolcezeren már az új utat járják...
- ♦ Hogyan válhatunk szocialista emberré?
- ♦ Még többet segíteni!
- ♦ Módszerek, javaslatok és bírálók...

Ez viszont általánosan még nem jellemző. Ahol a brigádoknak nem nyújtottak megfelelő segítséget a szakmai és mozgalmi szervek, ahol a vállalásokat tartalmi szempontból nem kísérik figyelemmel, ott bizony előfordul, hogy az értékelést hitelt érdemlően nem tudják elvégezni.

— Olyan vállalások segítik a mozgalmat, amelyekben az is szerepel, hogy ki, milyen időközönként, milyen tanfolyamon — segédtiszt, vagy házi szakmai — továbbképzésen vesz részt.

Örvendetes jelenség, hogy a vállalások teljesítésének értékelését egyre több helyen a termelési tanácskozás kollektívája kéri számon.

Nem fogadja el a kellően meg nem indokolt előterjesztést, vagy általános értékelést. Ezt az igényt az MT—SZOT Elnöksége 1022. sz. rendelete is előírja, de általánossá kell tenni elterjedését, mert ez segíti az értékelhetőbb vállalások kialakulását.

— Lényeges a fejlődés a brigádok közösségi életében. Ez a kezdő, fiatal dolgozók és újonnan alakuló brigádok segítségével, tapasztalatcserék szervezésében, betegek, idősek támogatásában, családi ház építésében, költözésben, a munkahely és a lakóhely területének társadalmi munkában való csinosításában, kiránduláson való részvételben tapasztalható.

— Mégsem lehetünk elégedettek, mert a vállalások még sok helyütt általánosak. Munkamódszerátadást, tapasztalatcserét, szakmai irodalom tanulmányozását javasoljuk.

Határozták meg ki, kinek adja át a munkamódszerát, hol

lesz a tapasztalatcseré vagy milyen irodalmat szükséges tanulmányozni.

— Nem cél a mindenáron való eredmény felmutatása, a dicsekvés, mert az káros a mozgalmra. Ha egy brigád csak több évi megalapozott munka alapján nyeri el a kitüntető címet, és eredményét az egész hivatal, illetve üzem valóban példamutatónak ismeri el, sokkal nagyobb a dicsőség, mintha egy brigád kezdetől fogva, évről évre állandóan a szocialista brigád cím birtokosa, ugyanakkor nincs elismert tekintélye a dolgozók előtt.

— A szocialista brigádmozgalmról szóló irányelvek előírják, hogy a brigádok tevékenységét a szakmai és mozgalmi szervek a brigádtérkezteken segítsék, a hibákra időben hívják fel a figyelmet, segítsenek az akadályok leküzdésében.

Nemcsak a végértékelésor lehet megállapítani, hogy miért nem jó a brigádok év közbeni tevékenysége, hanem sokkal előbb is.

Ne ítéljék, hanem segítőkészséggel bírálatot mondjanak. Ezért szükséges, hogy a brigádok év közben is kérjék, igényeljék a munkájuk segítségét, a szakmai és mozgalmi szervek tanácsait.

— A helyes kezdeményezések mellett, a szakszervezeti szerveknek is több segítséget kell nyújtaniuk, elsősorban a verseny tartalmi színvonalának fejlesztésével, a vállalások kialakításához. A brigádok versenyre képezze alapját a nagyobb kollektívák tevékenységének. A beszámolók után, több hozzászólás hangzott el.

Vadász János (Alközponti Üzem) ismertette, hogy a Budapesti Távközlési Igazgató-

ság területén már 127 brigád küzd a szocialista címért. A brigádtagok száma a dolgozók 18—20 százalékát teszi ki. Üzemükönél 7 brigád már háromszor nyerte el a címet.

Amióta brigádban dolgoznak, új készülékszámítót nem használtak fel, a régit javítják és ezzel is csökkentik az önköltséget.

Jól meghonosították a patronáló mozgalmat, s a fiatalokat szakvizsgára készítik elő. Pereszlegi Jenőné (Helyközi Távközlési Igazgatóság), elmondotta, hogy amióta brigádban dolgoznak, javult munkájuk minősége. A brigádtagok második otthonuknak tekintik munkahelyüket, különösen szép eredményeket értek el a betegek, idősek patronálásában.

Matók József (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság) arról beszélt, hogy a gazdasági vállalatok teljesítése mellett, társadalmi munkában csinosítják a rádióállomásukat. Krebsz Vilmos, a Krisztina Távközlési Üzem ifjúsági szocialista brigádvezetője panaszolta, hogy

szervezők mennyi helytelen nézetet, akadállyal kellett megbirkózniuk. Még a szakmai vezetés és az idősebb dolgozók is kétkedve fogadták vállalásukat és csak a fiatalok feltűnés-ködését látták abban.

Több éves, egyre javuló munkával győzték meg a kétkedőket.

— A már jól dolgozó brigádok kettéváltak és fiatalokkal kiegészítve, két brigádot alakítanak. Javasolom más brigádoknak, hogy újításokra vonatkozó vállalásokat is tegyenek — indítványozta Ruffini László, a Javítóüzemből. (Hozzászóltak még Mészáros Károlyné, Pócsai Gyula, Ujvári László, Gőz. Sándor, Kovács Lajos, Csáki László, Bocskai Zoltán, Péteri László, Makris Vangelis, Mátis Ferenc, Varga Bertalan, dr. Szűcs Tibor, Oroszi Lászlóné, Nagy Pál, Bücs Sándor.)

A tanácskozás légréből következtetünk — bár alig beszéltek róla — hogy sokkal több segítséget, útmutatást várnak a szocialista brigádok a szakvezetéstől és a szakszervezeti szervektől.

Többet kell tennünk a brigádtagok tudatformáló, kulturális, nevelő jellegű vállalásainak kialakításában. Értjük el, hogy minden brigádtagnak szembe legyen igényes a szakmai továbbképzés terén. A beszámoló és a hozzászólások alapján felmerül a gondolat: ha egyértelműen meghatározzák a feladatokat, biztosítják a feltételeket, a brigádok képesek fokozottabb erőfeszítéseket tenni. A bizalom légkörében a dolgozók részt vállalnak a gondok megoldásában, és egyre jobban kibontakozik a kezdeményező-készség.

Május 1-én a Dózsa György úton: a címer mögött szakmai tömbben 1600 postás dolgozó vonult fel

A brigádmozgalom egyre több segítséget nyújt az előtűnt álló feladatok sikeres végrehajtásához. A mozgalmat megbecsülése abban is kifejezésre jutott, hogy a tanácskozáson a ki-

SZILASI GYULA

A Postavezérigazgatóság figyelmébe!

Fontos-e, hogy a tömegekhez minden nap, minden héten eljusson a szocialista sajtó? Nem kívánjuk részletezni, elemezni és bizonygatni a válasz érdemi tartalmát! Csak annyit mondunk: igen, nagyon fontos!

Fővárosunkban az expedíciót a Posta Központi Hírlapiroda néhány száz dolgozója végzi. Milyen munkakörülmények között dolgoznak az expedíciókban? A válasz rövid: túrhatalom, az egészségre ártalmas, és balesetveszélyes körülmények között. E tények ismertek a Postavezérigazgatóság és szakszervezetünk elnöksége előtt is. Vaskos dossziék telek meg vizsgálati jegyzőkönyvekkel, jelentésekkel, kérelmekkel, követelésekkel, mert ez a kérdés, kigyózik évekre visszamenőleg.

Voltunk a Népszabadság sajtókombinátjában, ahol az expedíciót annak idején 80 főre tervezték — és meg is felelt az akkori követelményeknek. Ma viszont 180-an dolgoznak ugyanabban a teremben, s 27 millióról 50 millióra nőtt az expedíciós lapok száma. Tehát az emelkedés mintegy 82,5 százalékos. A hét bizonyos napjain, a hatalmas tömegű lapoktól olyan nagy a zsúfoltság, hogy az emberek nem tudnak egymástól mozogni. Itt nincs külön öltözőjük a nőknek, férfiaknak, ugyanakkor szűk a két-zuhanyozós, két-mosdós fürdő, mindkét nem részére. A WC szellőztetlensége miatt, — főleg meleg időben — a levegő kibírhatatlan. A nehéz fizikai munkát is szóvá kell tennünk. „Mit tegyenek, ha a további gépítésre nincs mód és alapterület?” — tárta szét karját az osztályvezető, Szántó Emil.

Ismerjük az Athenaeumban dolgozó 16 „expedíciósnaik” a panaszát is. A nyomda korszerűsítése révén nemrégiben költöztek új helyiségbe. Az ablakok vaskeretét deformálódottak, s télen akkora a huzat, hogy az ott dolgozók csak az újságblák mögött tudnak dolgozni. Horgos István csoportvezető javasolta: télen függőnyt kellene szerelni az ablakokra. De ki vegye meg a függőnyt? A tulajdonos, az Athenaeum, a „főbérlő” a Népszava Lapkiadó (nappal ugyanis a népszavások dolgoznak a helyiségben) A felügyeleti hatóság a Könyvtári Minisztérium Nyomdaipari Főigazgatósága, az expedícióban éjszaka dolgozók a Központi Hírlapiroda alkalmazottai, nekik pedig a Postavezérigazgatóság a felügyeleti szervük.

Tulajdonképpen az expedícióban levő áldatlan állapotokért ki a felelős? Kinek kellene megszüntetnie a hiányosságokat?

Ez ügyben tesszük fel kérdésünket a Postavezérigazgatóságnak. Keressenek megoldást azok érdekében, akik eredményes munkájukkal teszik lehetővé, hogy a szocialista sajtó minden nap időben eljusson az olvasók milliós táborához.

BÉRCES GYÖRGY

Szépérvék vagy vaskalap?

Egy dunántúli bányavidék postahivatalában történt. Az egyik kézbesítőné kérte hivatalvezetőjét, hogy a meleg idő beálltával az illetményeszerű magasszárú, fűzős cipő helyett, saját, „fekete” szandálját viselhesse, mert megfagyott lába nem bírja a cipő szorítását.

Igen ám, a hivatalvezető rendet tart a saját portáján... Egyenruhát csak az előírásoknak megfelelően lehet viselni, vagyis, ne keverjük a saját holmit a postaival. A kérésre a válasz, természetesen, elutasító volt. Azóta sem tudtam eldönteni, hogy a rendszerető hivatalvezető azt nem tudta volna elviselni, hogy fájós lábú kézbesítőjének a talán nem egészen karcsú bokája a szandálban rossz benyomást kelt-e a közönség körében — vagy a „szabály, az szabály?” Megjegyzem, ezt a hivatalvezetőt az elmúlt nyáron több esetben láttam egyenruhában, nyakkendő nélkül! Jól van ez így?

Gy. K.

Tanácskoztak a szocialista brigádvezetők

Javuló munkakörülmények

Győrben

— Milyen intézkedéseket tettünk az „1904 nap sem volt elegendő egy határozat végrehajtásához” című, a Posta Dolgozóiban megjelent cikk nyomán? — ismételi kérdéseinket Benkő Tibor, a szakszervezet Győr-Sopron megyei bizottságának titkára. — Nyomban intézkedtünk, s igyekeztünk a hibákat megszüntetni. Mindezekről azonban az igazgatóság nyújthat bővebb felvilágosítást.

— A bírálat után, erőnk-höz képest mindent megtettünk — mondotta Lőrincz István, a magasépítési osztály vezetője. — Csupán 20 ezer forint állt rendelkezésünkre az átalakításra. Ebből rendezzük be az alagsort öltözőnek és mosdónak. Így a munkásszálláson megszüntetjük a mostoha körülményeket, az öltözőszekrényeket pedig az alagsorban helyezzük el. Csaknem 100 ezer forintból kisebb felújításokat végzünk a távbeszélő-központban. Az ott dolgozók kérésére ablakot is készítettünk. A kultúr-helyiségben rendezzük be az ebédlőt, ahol korszerűen felszerelt ételmelegítő konyhat létesítettünk.

— Az öltözőben és a munkásszálláson, hogyan biztosítják a melegvíz-szolgáltatást?

— Sajnos, gépészeti munkára nincs elegendő költségkeretünk. Kellene még két villanybojler. Az automata gépteremben fénycsővek felszerelése szükséges. A hangszigetelő burkolat elkészítésé-

re sincs anyagi fedezetünk. A fent említett építési munkákra is csak azért kerülhetett sor, mert Győrben kaptunk egy lakást, s így a postaépületben néhány helyiség felszabadult. Az építkezés befejezése május közepére várható, természetesen a gépészeti munkák kivételével.

Voltunk a Győr 1. sz. postahivatalban, hogy a helyzetet tüzetesebben megvizsgáljuk.

Az udvaron nyomát találjuk az építkezésnek. Homok, téglák, habarcsos láda, szerelőpad fogadja a látogatót. Akárhogy kutattunk, építőmunkásokkal nem sikerült találkozunk. Felhívtuk telefonon az illetékeseket.

— Halló... Győri Építőipari Ktsz.-től Nics Gyula vagyok, a szövetkezet műszaki vezetője. Igen, mi dolgozunk a postánál. Hogy hol vannak a munkásaink? — nekünk 40–50 hasonló feladatunk van. Különben is sokféle apró munka készül a postánál. Baj az is, hogy csak éjszaka tudunk dolgozni, így a munkák lassan halad. Ilyen jellegű feladatokra csak két-három embert tudunk beosztani. Annyi a dolgunk, hogy alig győzzük...

A rövid beszélgetésből kitűnik, hogy a Ktsz.-nek is sok a gondja, s nincs rá ereje, hogy az ilyen viszonylag kis horderejű munkával alaposabban foglalkozzon. Meg is látszik ez a munkáján. Az alagsort, ahol öltözőt és mosdót akarnak létesíteni, „vendég” szerelők foglalták el vaságyakkal, szekrényekkel. Hetekig maradtunk. S az építési határidő pedig május közepé. Sopronban az építési osztályon hallottuk, hogy hozzákezdtek a leendő étkez-

de kialakításához, a gázvezeték már felfelé kigyózik a lépcsőházban. Az ételmelegítő építésére még nem jutott idő. Hiányzik még a folyosó hidegburkolata is. Kiderült, hogy ezt a munkát elfelejtették rögzíteni a költségvetésben. A tisztiorvos bizonyára meglepődik majd, hogy 130 dolgozó ebédjét korhadtt, poros, padlós folyosón keresztül juttatják el az asztalokra. Az is igaz, hogy a nehézségek ellenére viszont az építők rövid időn belül hozzálátnak a gépterem kialakításához.

„Szemlénk” befejezése előtt ellátogatunk a munkásszállásra. Itt a tervek szerint csak egy villanybojler szerelnek fel, s az előtérből elköltözik az étkező, s a hálókörletben az ideiglenes öltözőt megszüntetik.

A fürdőben láttuk a rossz zuhanyozókat, a hibás mosdóelzáró csapokat, a piszkos falakat. Bizony ide nem illik a hálókörlet ajtaján látható tábla: „Tisztaságra és rendre ügyeljünk.” A hálósoba piszkos ablakain alig tud áttörni a napfény. A 19 fekhelyű közeli csak 6-on alszanak. Az üres ágyakon porlepte matracok. Itt is meszelni, festeni kellene.

Összegezve a látottakat, elmondhatjuk, hogy némileg sikerült javítani a Győr 1. sz. postahivatalnál a korábban szóvá tett mostoha helyzeten. A nagy tervek kivételével, mellette az illetékesek megfigyelték az apróbb hibák megszüntetéséről. Ezekhez úgy véljük nem szükséges külön beruházás, csak éppen szűnő kell tartani a legelmebb egészségügyi követelményeket.

FORRAI JÁNOS

találhatunk, például a PEKÜ Hungária körüli, illetve a Kálbél Ivánka utcai munkásszállásán. Ezt a kérdést a közeljövőben központilag rendezzük. A körzeti könyvtár önálló letéti helyként kezeli ugyanis a szállásokat és közvetlenül látja el könyvekkel.

Nagyon elszomorító az a megállapításunk, hogy az itt lakó fiatal emberek nem vesznek részt a politikai oktatásban. Itt élnek közöttünk tájékozatlanul, elszigetelve. Vajon milyen anyagi eszköz és szervezőmunka szükséges ahhoz, hogy 2–3 hetenként egy szakszervezeti tisztviselő megfigyelje őket, és elbeszélgesse velük, vagy akár politikai oktatást is tartson. Általános vélemény, hogy a munkásszállások lakói érdeklődők, tanulni vágyók, igénylik a beszélgetést, politikai oktatást. Tarthatnának számukra terméket- és társadalomtudományi előadásokat és kultúrprogramot, azon kívül is, amit a művelődési ház szervez részükre. Kapcsoljuk be őket az üzem politikai és kulturális életébe (például közönség-szervezés). A sportfelelősök is nehezen szervezhetők területnek tartják a munkásszállást, ezért alig foglalkoznak vele. Pedig a sportolási igény is megvan az ott lakó fiatalokban.

Szándékosan emeltünk ki néhány olyan feladatot, amelyek elvégzéséhez nem kell nagy beruházás, a meglévő anyagi eszközök jobb kihasználásával is megoldhatók lennének. Rövid idő múlva jelentős változást kell elérnünk és ebben össze kell fogunk a szakszervezeteknek, a szakszervezetek helyi szerveinek és a szakszervezet budapesti bizottságának. Így majd elérhetjük, hogy a munkásszállásokon lakó szaktársak valóban otthonuknak érezzék szálláshelyüket.

BECK JENŐNE

POSTASZERVEK rendezvényeiket, báijaikat a Postás Művelődési Házban is megrendezhetik

(Bp. VI., Benczúr u. 27.)

Akik a képernyőn nem láthatók

„A hiba nem az ön készülékében van” — jelenik meg gyakorta a televízió képernyőn a szöveg. S ilyenkor önkéntelenül kérdezzük — vajon hol a hiba? Annyit már sejtünk a tv-nézők is, hogy a műszaki hibákért a posta felelős. Mit mondanak erről a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság illetékesei. Mielőtt a kérdést feltettem volna Becz Sándornak, az igazgatóság vezetőjének és Haraszi Pál szb-titkárnak, megtudtam, hogy az idén lett negyedszer élüzem a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság és először nyerte el az MT-SZOT Vörös Vándorzásdíját.

Előjáróban annyit, hogy az igazgatóság több mint ezer dolgozója különböző rádió- és televízióállomáson végzi munkáját.

A hibaszázalék: 0,0178

ami nemcsak érdekes és egyezések számára misztikus, hanem igen nagy szakmai tudást és még több gyakorlatot feltételez. Jelenleg 17 állomáson 30 szocialista brigádban 279 fő dolgozik. Az ő példamutató munkájuknak is köszönhető, hogy a vállalat elnyerte a nagy kitüntetést. Mindehhez még hozzá tartozik, hogy az igazgatóság vezetője, a szakszervezeti bizottsággal karöltve, a legnagyobb egyetértésben tevékenykedik. Kidolgozták intézkedési tervüket, amelynek teljesítése egyben előfeltétele volt az élüzem cím elnyerésének. Ime néhány adat a terv megvalósításából:

Miskolcon frekvenciamodulált adó felszerelése és üzemeltetése. Ezzel a borsodi iparvidéken a Kossuth Rádió műsora sokkal jobban vehető. A televízióműsorvétel javítása érdekében Ózdon kísérleti, Szekszárdon kistelevisztényű tv-adót szereltek fel és helyezték üzembe. Az elvégzett munka jobb minőségű képátvitelt biztosít. A miskolci tudóállomást műsorkezelés nélkül helyezték át. Mindezeket túl, a saját kezelésben levő állomásokon 630 ezer forint értékű beruházási és felújítási munkát végeztek a dolgozók.

1963-ban 4 415 922 perc rádióadásuk volt, ebből zavaridő 98 perc 16 másodperc. Ugyancsak ebben az évben 986 823 perc tv-adásuk volt, ebből zavaridő 126 perc, 46 másodperc. A rádiózás területén az előző évekhez viszonyítva a javulás 0,0178 százaléka, a tv-nél 0,149 százaléka.

Egyszóval, az év elején tett vállalásukat maradéktalanul teljesítették, sőt több vonatkozásban túlteljesítették. Vállalták, hogy egy kisugárzott kW-órát 2,45 forintért állítanak elő. Évi átlagban a gazdaságos és takarékos munka következtében egy kisugárzott kW-óra 2,28 forintba került, ez 2 199 000 forint megtakarítást eredményezett.

Az ifjú munkásgárda...

Ha a kiváló eredmények mellett figyelembe vesszük, hogy a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon a dolgozók átlagéletkora 35 év, akkor megállapíthatjuk: ez a teljesítmény az ifjú műszaki generációt dicséri. Nem véletlen, hogy a tanulás, a továbbképzés elsődleges feladat és követelménye itt. A Szakma Ifjú Mestere Mozgalomban 56-an vizsgáztak, és ebből 18-an arany-, 25-en ezüst-, 10-en bronz érmet értek el, és hárman kaptak oklevelet. Emellett 160-an vesznek részt állami oktatásban. Ebből 16-an gimnáziumban, 66-an közgazdasági és ipari technikumban, 70-en pedig egyetemen és egyéb felsőfokú iskolán tanulnak.

A beszélgetés során szó esett a nehézségekről is. Becz Sándor elmondotta, nagy gondot okoz a karbantartó részlegnél a munkaerőhiány. Egyre több gépet szeretnének fel a különböző állomásokról, sőt az állomások száma is évről évre nő. Ugyanakkor nem tudják növelni a karbantartó részleg létszámát, a kevés szakember miatt. Ezen úgy segítenek, hogy viszonylag csökkentik

MEGERDEMELTUK!

létszámukat. Vagyis a több géphez, a több állomáshoz kevesebb karbantartó jut.

A szakszervezet kezdeményez

Haraszi Pál szb-titkár egy javaslatot forgat évek óta a fejében. Ugyanis az egyes rádió- és tv-állomásoknak nemcsak önálló gazdálkodásuk, hanem önálló szakszervezeti bizottságuk is van. A munkát azonban az igazgatóság irányítja, és az igazgatóság szakszervezeti bizottsága. Szerinte hasznos lenne intéző bizottságot létesíteni, így a szakszervezet egy irányítás alatt közösen, egységesebben tudná véghezvinni feladatát.

Végezetül néhány szó a vállalat és a szakszervezet terveiről. 1964-ben már 21 állomá-

son, 33 brigád, 340 taggal küzd a szocialista cím elnyeréséért és megtartásáért. Évente kétszer országos versenyre kerülnek a tagjai, ahol ismertetik az eredményeket, az elmaradásokat, egyszóval a verseny állását. Negyedévenként műszaki konferenciát tartanak, amelyen részt vesznek a rádiósok és tv-sok, de nemcsak a szakemberek, hanem a szakszervezeti bizottság tagjai is. Ebben az évben szeretnék megvalósítani a szocialista állomások versenyét. Jelenleg Lakihegy, Diósd és Szentek küzd ezért a címetért. Ugyanakkor dolgoznak a kiváló mérnök és technikus cím elnyerésének feltételein is, amit ez év végén, a jövő évre hirdetnek meg.

RÁCZALMÁSI GYÖRGY

Csak 1958-ban kezdődött és már...

... 1964 áprilisában — amint a tapasztalatok mutatják — a Szabványügyi Hivatal állásfoglalásából az is világossá vált, hogy az egyéb felhasználók tekintetével az országos szabvány megváltoztatásához nem járulnak hozzá. Még akkor sem, ha a budapesti távbeszélő-hálózat területén — csak egy évben — 2,5 millió kengyel szűkezzel erősítették a falra. Akkor sem, ha ez a szűkezés a meg nem felelő méretek miatt, nem kellő minőségű.

Az ügyiratintézés második szakaszában az alapozás után megszületett a megvalósítás-hoz szükséges intézkedés. Kiderült, hogy a rendelkezések módját adnak a házi szabvány útján kisebb lyukméretű kengyelek készítésére. Így már 1964-től kezdve ilyen furatméretű kengyeleket is lehet készíteni.

De párhuzamosan lehetőség nyílt nagyobb fejtű szögek készítésére is, mert ezek gyártására kijelöltek egy nagykálói ktsz-t.

Ha el is fogadjuk az érdekelteknek azt a megállapítását, hogy nem lehet felfedezni az ügyiratokban a rosszul elválasztott nyomatot, azzal semmiképpen sem érthetünk egyet, hogy bürokratikus ügyintézés miatt legalább két évet késett a javaslat megvalósítása. Az készítésen ugyanis, hogy az ügyiratintézés az eljárás egész folyamata alatt mindig a legszorosabban megfelelt az ügykezelési szabályoknak.

Sőt ezeken is túlmenve, a szóban forgó ügyiratintézésről alkotott véleményünket, annak ellenére is fenntartjuk, hogy a kengyelkérdés a termelési tanácskozáskor is állandó téma volt.

DR. JANKOVICH LAJOS

TEGYÜK OTTHONUNK MUNKÁSSZÁLLÁSAINKAT

Szakszervezetünk budapesti bizottságának társadalmi munkásai a közelmúltban azt vizsgálták, hogy mennyire váltak a munkásszállások a dolgozók második otthonává. Kitértek, hogy szálláshelynek — helyi-közzel — még csak nevezhető, de második otthonnak már kevésbé.

Távol az otthontól, családtól

Budapestben 11 nagyobb munkásszállás van. Az ott lakók száma meghaladja az 500 főt. Többségükben férfiak, életkoruk 20–40 év között van. Munkájuk rendkívül fontos. Ezek az emberek állandó lakhelyüktől távol dolgoznak, családjukat, otthonukat csupán kéthetenként egyszer látogatják. Lényeges tehát, hogy az otthon számukra megteremtjük, biztosítsuk az emberhez méltó életkörülményeket, a tanulási, szórakozási lehetőségeket. A posta szakszervezete helyiségeket biztosít, fürdési, tisztálkodási, főzési lehetőséggel. A lakásokban többségében rádió, néhány szálláshelyen még televízió is van. A helyi szervek napilapokat, folyóiratokat, a szakszervezet budapesti bizottsága színházberleteket vásárol a szálláson lakók részére. Ennek ellenére is még sok feladat vár megoldásra mind a szakmai vezetés, mind a szakszervezet részéről. Meggyőződésünk, hogy szerény anyagi befektetéssel, de sokkal több törődéssel, felelősséggel, jelentős javulást érhetünk el.

Jelentős például azoknak a száma, akik nem rendelkeznek a nyolc általános iskolai végzettséggel, de szívesen elvégznék a hiányzó egy, vagy két osztályt. Megfelelő felvilágosítás hiányában nem tudják, hol és mit tanulhatnak. Ahol lehetőség van, ott a helyi szakszervezet, és a szakmai szerveknek az üzemi osztály szervezését is vállalnia kell.

Az iskolától szerezzék be a jelentkezési űrlapot és gondoskodjanak visszajuttatásukról is.

Tanulás — félhomályban

Akad olyan dolgozó is, aki liftszelők segédmunkás és a gimnázium első osztályát végzi, vagy olyan, aki statisztikai tanfolyamra jár, illetve érettségire készül. Tehát azoknak, akik már tanulnak, másirányú segítség kell nyújtunk. Egy részük például magára hagyatva igyekszik „átrágni” magát a tananyagot. A szükséges feltételeket sem teremtik meg mindenhol a tanulóknak. A szakszervezeti bizottságok hivatkoznak a helyiséghányra, majd a pár év múlva elkészülő új munkásszállásra is. Pedig sokat tehetnének a tanulási megkönnyítésére, például, ha a 4 méter magas függő 40–60 wattos izzók mellé egy-egy asztali lámpát beszerítenének.

Az egyik szállás gondnokát dicséret illeti, aki a tanulóknak „szabályellenesen” megengedte az üresen álló betegszoba igénybevitelét. Helytelenül értelmezett takarékoskodás az, hogy napilap, folyóirat, társasjáték olyan kis mennyiségben található a szállásokon, hogy csak néhány ember veheti igénybe. Például az Ivánka utcai munkásszálláson 130 lakó részére egy Népszabadság, Népszava és Szovjet Kultúra jár. A szállások lakói részére nagyobb példányszámú és többféle képes folyóiratot kell a helyi szerveknek rendelniük.

Miért nem cseréljük az agyonolvasott könyveket

A könyvellátottsággal hasonlók a bajok. A központi könyvtárban több mint 20 ezer kötet áll rendelkezésre. Ezen jobb esetben 2–3 éves, porosodó, agyonolvasott könyveket

A NŐK HELYZETE A POSTÁN

A posta az a népgazdasági terület, amely adottságainál fogva alkalmas arra, hogy nagy részben nőket foglalkoztasson. A postán ma még a munkakörök betöltésénél ez a lehetőség nincs kihasználva. Amikor általában a munkakerő, főleg a férfi munkaerő-utánpótlás gond egész népgazdaságunkban, szűkségszerűen merül fel, hogy egyre inkább a női munkavállalók felvételével oldják meg ezt a kérdést.

Szakszervezetünk elnöksége 1964. márciusában tárgyalta meg a nők helyzetét, ezen belül elsősorban azokat a problémákat, amelyek alapvetően megszabják a nők élet- és munkakörülményeit.

Hol foglalkoztatja a legtöbb nő a posta, és milyen a vezetésben való részvételük? A posta összes dolgozóihoz viszonyítva a nők aránya (1964. januári adat) 41 százalékos. A legmagasabb a forgalmi állománycsoportban, ahol 51,5 százalékos. A műszaki és havi bér állományban is lehetne, sőt kell a nőket foglalkoztatni, mert ezen a területen ma még igen kevés nő dolgozik.

Közel sincs minden lehetőség kimerítve a forgalomnál se. Az országos postai 41 százalékos arány másképpen alakul a Szegedi és megint másképpen a Budapesti-vidéki Postaigazgatóságnál: 35,5, illetve 50 százalékos az arány. Melyek tehát azok a munkaterületek, ahol ma a legtöbb nő foglalkoztatják?

A távbeszélő- és távirókezelők szinte teljes egészében — 89,1 százalékban — nők. Igen sokan dolgoznak I. osztályú hivatalvezetői (65,4 százalékos), valamint főpénztárosi (57,2 százalékos) beosztásban. A forgalmi hivataloknál kisebb-nagyobb arányban már minden munkakörben megtalálhatók, és véleményünk szerint valamennyiben megállják a helyüket. Ennek ellenére mégis sok férfit foglalkoztatnak a munkahelyeken.

Hogyan éltek a nők a tanulás lehetőségével? Ha a szakképzésüket vizsgáljuk, akkor

kor a férfiakhoz viszonyítva, az 1950-es években erőteljesebben kezdődő szakmai képzésben már lényegesen nagyobb mértékben vesznek részt. Mint a felszabadulás előtt. Ma már a férfiak számát jóval túlhaladták.

Örvendek, hogy a felsőfokú postaforgalmi képzésben is állandóan javul a nőhallgatók aránya. Az elmúlt évfolyam hallgatóinak a nappali tagozaton 42 százaléka, a levelezőn 52,2 százaléka volt nő. A középfokú postaforgalmi oktatásban pedig 86,4 százalékos. Ennek az a magyarázata, hogy az utóbbi években az új felvételknél női munkavállalókat alkalmaznak, s ezt csak helyeslehetjük.

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban viszont igen kevés a nőhallgatók száma. A nappali és a levelező tagozatokon mindössze 5–11 százalékos a nő. Ennek okát abban látjuk, hogy a nőket szemben főleg műszaki területen való foglalkoztatásnál bizalmatlanok a vezetők, s nem szívesen alkalmaznak, például női műszerészeket. Hibás, helytelen szemlélettel állunk szemben. Igenis növelhetik a műszak területén a nők létszámát, mert el tudják végezni ezt a munkát is becsülettel és szakszerűen. Erre a legjobb példa a Posta Központi Javítóüzeme, ahol 1961-től 1963-ig 40-ről 53 százalékra emelkedett a nődolgók aránya, főleg műszaki munkakörökben.

Meggyőződésünk, hogy helyes kiválasztással, a nők által ellátható munkakörök megállapításával, a műszak területén épp úgy, mint a forgalomnál lehet emelni, sőt kell, a nődolgók arányát.

A nők szak- és egyéb iskolai képzettségének színvonala a postán jó. Nagy részük rendelkezik munkájához szükséges képzettséggel. Ezek után azt hihetnénk, hogy a nődolgók létszámukhoz, szakképzettségükhöz viszonyítva vesznek részt a posta irányításában, vezetésében.

Nem! Meg kell mondani

őszintén, hogy nem vesznek részt a vezetésben anélkül, hogy elhallgattatnák, vagy kisebb mértékben a meglévő eredményeket. Nemcsak a vezetésben, de a minősített munkakörökben is van mit bírálunk e tekintetben. A forgalmi előadók 39,2 százaléka nő. A II. osztályú hivatalok vezetőinek aránya 36,7, az I. osztályú hivatalok vezetőivel szemben, ahol viszont 65,4 százalék nő.

Ha a vezetésben való részvételüket vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy minél magasabb szintű egy vezető beosztás, annál kevesebb a nők száma. Hét igazgatóságból kétónál (helyettes egy sem), a központi szervek közül kettőnél, 19 megyei hivatalból egynél, a IV–VI. osztályú hivatalokból csupán 30-nál van női vezető, de az utóbbiak nagy része a IV. osztályú hivatalokban található. Az igazgatóság területén — közép és felső szinten — egyaránt kevés a női csoport- és osztályvezető.

Az olvasóban joggal felmerülhet a kérdés: a nők képzettségében, képzettségében van a hiba? Népi államunk által biztosított jogokban, egyenlő a férfiakkal. Mégis, hogy lehet az, hogy ilyen szerény arányban vesznek ki a részüket a vezetésből, ott is ahol sokszor teljes egészében nők dolgoznak, mind a távbeszélőközpontokban, mind a központi táviróhivatal géptermeiben, mind a forgalmi postahivatalokban? Pedig sok helyen 60–70 százalékban nők dolgoznak és a vezető — férfi.

A választ az elnökség adja meg, amikor a jelentésben foglaltakkal egyetértve megállapította: „Hibás, régmódi szemlélet, valamint a több munkafüggő problémától való húzódozás az ok, ami abból adódik, hogy egy-egy nő, ha anya lesz, külön munkaidő kedvezményeket élvez.” Az ezekkel járó — sokszor valóban a vezetés számára gondot okozó — nehézségeket eltolozzák és szinte elnéltté vált, hogy a nők nem képesek a

vezető beosztással járó nehézségeket vállalni, mivel a családi életben a nődolgók aránytalanul több a feladatuk.” Mások ezt vallják: „Kéves az olyan nők száma, akik vállalnák a vezető beosztás nehézségeit”.

E véleményekhez nem kell különösebb kommentár. Nem nehéz a cáfolat sem. Azok a nők, akik ma komoly, felelősségteljes vezető munkakörben dolgoznak, munkájukkal, helytállásukkal bizonyították, hogy bár igaz, az otthoni munkából több jut a nőre, de még így is örömmel válladják a megismerő megbízásokat, no és az azzal járó magasabb követelményeket.

Nem célok ugyan, hogy a fenti helytelen megállapításokra különböző cáfolatokkal reagáljak, viszont hiba lenne szó nélkül hagyni azokat. A fent idézett közhangulatban objektív tény, következő. Igaz, hogy a nőkre nagyobb terhet jut? Igaz! Jó lenne, ha a család gondjaiban osztozhatna a feleség a férjével? Jó lenne!

Elnézést kérek azokról a férfi szaktársaktól, akik már ezt természetesen vesznek, és maguk is nevelik a gyermeket, segítenek a házimunkában stb., de ez a helyzet sajnos még nem általános. A szakszervezeti bizottságok, járási csoportok, közösen a többi társadalmi szervekkel és a szakmai vezetéssel, ezen sokat változtathatnak. Hogyan? Természetesen, elsősorban maguk körül olyan közszellemet, személyes példamutatással, hogy ne gúnyolják ki azt a férfit, vagy ne tegyék ki vicc-céltáblának, ha kitudódik, hogy „valamiféle” házi alantas munkát is végez. Netán — isten ments — (!) még el is mosogat.

Tudjuk, mindezek nem könnyű dolgok, hiszen ilyenekben — a mindennapi élet kisebb-nagyobb dolgaiban — el legtovább a múlt maradványai, konzervatívizmusa, különösen ha az még a férfiak részére kényelmes is.

(Következő számunkban folytatjuk.)
Mészáros Józsefné

Elnökségi ülésünk

Szakszervezetünk elnöksége április 23-án tartotta legutóbbi ülését. Az elnökség jelentős napirendi pontokat tárgyalta. Megvitatta a Budapesti Postaigazgatóság tájékoztatóját, s a területén dolgozók munkakörülményeinek helyzetét, valamint a törvényesség betartását. A törvényességről megállapította: a törvénytörések száma a korábbi évekhez viszonyítva, csökkent. Ezt annak tulajdonította, hogy az igazgatóság a hivatali szemléken is megvizsgálja a törvények betartását és ezt a célt szolgálják az egyeztető bizottságok is.

A dolgozók munkakörülményeit tekintve megállapította, hogy korántsem olyan kedvező a kép, mint a törvényesség területén. Bár az igazgatóság az utóbbi években számos hivatali korszerűsített, felújított, s néhány új hivatal megnyitására is sor került, de a dolgozók egy részének nem tudott a szükségletnek megfelelő korszerű, biztonságos és egészséges munk

Leveleink híre

JUBILEUM A KÓRHÁZI ÁGYON

A Mező Imre úti baleseti kórház III. emeletén az ajtószámokat nézzük. Ilyenkor délután, amikor nincs látogatási idő és a hosszú folyosókon csak fehér köpenyes orvosokkal, ápolónőkkel találkozunk, még idegenebbnek érzem magam a kintől bejövő egészséges ember, és önkéntelenül is halkabban fogom lépteit.

A 16-os szobában feltámasztott hátú, pályázott lábú betegek. A szoba közepén levő ágyon óshajjú, sovány arcú férfi. Egyenesen odatartunk, körülálljuk. Rögtönzött kis beszéd. Van ebben az egészben valami meghatározó és felémelő, ahogy Sasvári István a „főnök” a régi munkatárs, a többi beteg személtárára megemlékezik a közösen eltöltött évtizedekről. Igen Ruizsz Károly, a Posta Központi Kábelüzem szerelési részlegének dolgozója, a posta szolgálatában eltöltött 40 évét balesete miatt nem ünnepelhette munkatársai között. Azért jött most el Oláh Dezső szb. titkár és a hajdani tanítvány Dara Ferenc is, hogy elhozzák a dolgozók üzenetét.

Milyen ember Ruizsz Károly? S itt, hadd mondja el ő maga.

— A fegyvergyárban keztem... — elhallgat egy kicsit, visszatér emlékei közé, majd szinte felfrissülve folytatja — itt találkoztam a Vörösi Újsággal. Én is a kihordója voltam. A postán először segédmunkásként kocsit tologattam. S filmszalagként pe-

reg előttünk egy hatalmas munkásélet: szerelő, majd másodosztályú szerelő lett. A rendfokozatok szabályszerű lépcsőfokait a háború szakította meg. Fogság. 1944. — Végre a felszabadulás után is-

mét a Kábelüzemnél dolgoztam. Részt vettem a József Távbeszélő Központ újépítési munkálataiban, és ott voltam Pécsen is, amikor a leszakadt légvezeték helyett, sürgősen új kábeleket kellett a föld alá behúzni.

— A kábelek az országokban olyanok, mint a test érhálózata, az életet jelentik. Ezt munka közben érezni, tudni kell!

— Felejthetetlen emlék a Szabadság híddal kapcsolatos —, kezdi ismét, mire Sasvári

István arca is felderül. Ez kettőjük emléke, erre ő is emlékszik, s már veszi is át a szót betegünkötől.

— Az volt a feladat, hogy Pestet és Budát, a Szabadság híd helyén levő pontonhídon keresztül összekössük. Mikor végre elkészültünk a kábelek összekötésével, a zajló Duna szétvitte lábunk alatt a hidat, a kábel elszakadt. Egyikünk Buda, másikunk Pest felé sodródott.

Mindketten mosolyognak. Az emlékek sora fáradhatatlan munkabírásról tesz tanúságot.

Ott volt Ruizsz szaktárs a Ferenc-központ hálózatának építésénél, de ott volt mindenütt, ahol jó szakember és tanácsadó kellett. Szinte az egész országot bejárta mint kezelő és keze munkáját mindenütt otthagyták.

Ruizsz Károly ma „pedagógus”. Amit annyi éven keresztül megismert, elsajátított, most a nyomdokaiba lépő fiataloknak adja át. A fiatalok türelmes oktatója, sokszor talán a kelleténél többet is elnéz nekik. Elmosolyodik — nincs gyermekem, fejezi be csöndesen.

Elérte a nyugdíjkorhatárt. Hiába. Amit az ember megszeretett, attól nehezebben válik meg. Maradt. Pihenni azonban csak kell, s aki nem akar, annak kötelezővé teszik — ha más nem — egy csonttörés. Szeretjük az ilyen „Karcshátsájakat”...

Paskó Erzsébet

„Hivatalvezető pajtásnak jelentem...!”

A naptár Fót-Gyermekvárosban is április utolsó napját, 30-át jelezte.

E napon a „lakosság” nagy csoportokban, lázas tevékenységgel készült a 20. szabad május megünneplésére, és egyben arra hogy a „város” postahivatala a vezető és 18 pajtás eredményes, jó munkája alapján elnyerte a „kiváló hivatal” büszke címet. Ez az ünnepi gyűlésük eltért a megszokott formától.

A vendégek megérkeztek. Az egyik pajtás jelentést adott a hivatalvezetőnek, aki ezután engedélyt kért a postaigazgatóság vezetőjétől az ünnepély megtartására.

Péczeli Tibor hivatalvezető ismertette az elmúlt években elért eredményeket, a munka állandóan felfelé ívelő színvonalát. Az oklevél, valamint az ajándékok átadása után Nagy Béláné, Szabó Pál, Barna Lajos további jó tanulást és szorgalmat kívánva, meleg szeretettel köszöntötte a kis pajtásokat és gazdag élettapasztalataikból meséltek nekik. A kitüntetésért és az ajándékokért Molnár Anna hivatalvezető-helyettes pajtás mondott köszönetet. Az ünnepség második részében következett a résztvevők ritka számba menő vendéglátása. A felnőttek társalgása közben a pajtások tánca perdült, vígan kapkodták apró lábúikat. A résztvevők valamennyien érezhették, hogy a kis emberkéik jövője, becsületes szocialista emberre való nevelése Fót-Gyermekvárosban biztosított. Az együtt töltött órák minden bizonyítékot adtak a további becsületes munkához és a jó tanuláshoz.

Ezt a napot piros betűvel írják be naptáraikba a Gyermekváros kis postásai.

Pomozi Miklós
JCS-titkár

Nagy Béláné a Budapest-vidéki Postaigazgatóság vezetőjének és Molnár Anna hivatalvezető-helyettes pajtásnak tapasztalat-cseréje

Az üdülési időny megkezdése előtt

Az ország különböző területén levő postás üdülők üzemi-kész állapotban vannak, hogy az egész évi munkától fáradt dolgozók kellemes körülmények között tölthessék szabad-ságukat.

Az üdülés színvonalának és kultúráltságának emelését illetően szakszervezetünk több intézkedést tett. Korszerűsítettük balatonalmádi üdülőnket, amelynek régi bútorzatát modernre cseréltük ki. Az étkezés zavartalan lebonyolítása érdekében, az étterem nyitott részét beüvegeztettük, valamint korszerű búfe felállítását is tervezzük. A fenti munkálatokon kívül, a szükségletek megfelelően, egyéb karbantartási munkákat is végeztünk. Az üdülő bútorzatának felújítására, korszerűsítésére, csaknem egymillió forintot fordítottunk. Ezenkívül szakszervezetünk 500 ezer forintot fordít főleg a sátor-táborok és a hajdúszoboszlói üdülő korszerűsítésére.

Minden intézkedést megtettünk, hogy a többi üdülőben is kultúráltabb körülmények, korszerűbb eszközök álljanak a pihenni vágyó dolgozók rendelkezésére. 1964-ben ugyanis csaknem hater ezer postás dolgozó veheti igénybe a különböző üdültetési formákat.

A gazdasági intézkedéseken kívül, még fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy a szakszervezeti bizottságok valóban az arra leginkább érdemes dolgozókat — akik odaadón, jól dolgoznak, akiknek egészségi állapotuk, idős koruk indokolja stb. — részesítsék ebben a kedvezményben. Szüntessék meg a „törzsgárda” ismételt beutalását és egyre többen kapjanak üdülőnkben helyet azok, akik ritkán, vagy egyáltalán nem részesültek még üdülésben. A kiválasztás természetesen a szakszervezeti bizottságokon és a szervezett dolgozókon múlik. Ha a tagság él jogaival, akkor saját maga dönt a rendelkezésükre álló beutalójegyek elosztása felett. A postás dolgozók igénye a családok üdültetésére ez évben tovább növekedett. A felmerülő igények kielégítése érdekében a sátor-táborokban, a balatonalmádi főépületben és az ott levő turista-üdülőben kívánjuk biztosítani az üdültetést.

Szervezetünkben tesszük sátor-táborainkban az üdültetést, s csak a szakszervezeti bizottságok által javasolt igényeket fogadjuk el.

Nyitásra várnak gyermeküdülők is. A június második felében kezdődő és augusztus végéig tartó gyermeküdültetésben a jó tanulás és magaviselet jutalmaként üdültetjük a postás gyermekeket.

Szeretnénk, ha a dolgozók az 1964-es év üdülési időnye végén ismét így vélekednének: a szakszervezet mindent megtett az üdülés sikeréért.

Jakab József

A Szakszervezeti Munkáért...

Szakszervezetünk elnöksége nevében a Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár tíz budapesti, mozgalmi munkában kitűnt dolgozónak adta át székházunkban a Szakszervezeti Munkáért jelvény arany-, ezüst- és bronzfokozat-

ait. Hasonló kitüntetések adományoztak szakszervezetünk aktívainak a május 1-ét megelőző napokon a többi megyékben is az SZMT elnöksége részéről. Ez alkalommal is köszöntjük őket.

NEUBRAND GYULA
arany fokozat

SUMEGI MARGIT
arany fokozat

FEJT JÓZSEF
Bp. 62. sz. postahivatal,
bronz fokozat

Köszönet a segítségért

A helyközi távbeszélőközpont, tudakozó brigád minden egyes tagjának és vezetőjének, de Káplán Istvánné osztályvezetőnek, Andrásk Margit osztályvezető-helyettesnek, Kada Edit csoportvezetőnek, a távbeszélőközpont dolgozóinak és a nemzetközi távbeszélőközpont tagjainak!

Húgom, Tichy Antónia a tudakozó brigád tagja volt 1964. március 27-én történt elhunytáig. 5 hónapig tartó betegsége alatt a brigád tagjai, a vezetőség támogatásával, a szakszervezet engedélyével, fáradságot nem ismerve, mindennap elhozták lakásunkra az ebédet, és saját pénzükből a vacsorát, hogy könnyítsenek rajtunk, s mindenben segítségünkre voltak.

Húgomnak az utolsó hónapokban különleges gyógyszerre volt szüksége, amit csak az Egészségügyi Minisztérium egészségügyi tanácsának engedélyével lehetett megszerezni. A gyógyszert 24 óra alatt megszerezték, a lehetetlent is áthidalták.

Húgom elhunytával sem szakadt meg közöttünk a kapcsolat. Most is törődnek velem és mindenben segítségemre vannak Sajnos, én is beteg vagyok.

Húgom és velem szemben tanúsított szeretetüket, gondoskodásukat, jóindulatukat, erkölcsi és anyagi támogatásukat, soha el nem múlt hálával köszönöm.

Tichy Mária
Bp. VIII. Strobl A. u. 7.
„J” ép. II. 294.

Lapunkról...

Örömmel üdvözljük a Postás Dolgozót megváltozott és bővített formájában. Ahogy a mostani számban láttuk, a megújított terjedelmű lapban a kishivatalok gondoljai is nagyobb helyet kapnak. Éppen ezért nagyon jó lenne, ha a vidéki postás szakszervezeti tagok is minél nagyobb számban előfizethetnének a lapra. Én, mint szakszervezeti bizalmi, nagyon szeretném bizalmi körzetem minden tagjával megismertetni ezt a lapot. Ezért kérem, szíveskedjék 10 példányt címre elküldeni, hogy megküldhessem a bizalmi körzetemhez tartozó hivataloknak. Szerintem nekünk vidéki postásoknak van a legnagyobb szükségünk a szakszervezeti sajtóra. Ugyanis szétszórtan élünk, szakszervezeti gyűlésre is csak ritkán jutunk el, éppen ezért nagyon jólesik, ha a szakszervezeti újságban találkozunk gondoljainkkal és időnként tájékoztatást kaphatunk azok megoldásáról is.

Szűcs Mihályné
Zánka

1964. március 17.

Talán ez a nap is olyan volt, mint a többi. A táská tele levéllel, küldeményel. Nyul Ferenc kézbesítő a Ceglédi utat járta. Az egyik levél a 30. sz. alatti kis lakásba szökött. A címzett: Dobos Ferencné. Már a kapuból észrevette a rendellenességet, az ajtó és az ablakrepedésekből sűrű füst szivárgott kifelé. Kopogtatott. Semmi válasz. Lenyomja a kilincset, az ajtó enged. Arcába sűrű füsttömeg csap, pillanatra elveszti látását. Belép, s valamibe megböki. Lehajol, a címzett tízéves kislánya. Gyorsan felkapta, közben érezte, hogy a kis test merev. Körgallérját gyorsan leteríti az udvaron, arra teszi a kicsit. S rohan vissza, mert úgy érzi, még valakit ki kell hoznia a füsttől lakásból...

A tüzhelyre borulva találta Dobos Ferencné. Ruhája lángokban égett. Fejnyalábolta az asszonyt, közben letépvén az égő ruhát róla, s szintén a kislíu mellé fektette. Egy tűkór segítségével megállapította, hogy mindkettő él. Gyorsan a mesterséges légzést alkalmazta. De ezt már a közben összegyűlt „nézőközönség” előtti. Az egyik gyereket a körzeti rendőr-őrsre szalajtott, egy férfit pedig a mentőkért való telefonálással bízt meg.

A rendőr-őrs jelentése így szól: a kislíu a helyszínen eszméletre tért, az anya este 19 óra után, a kórházban nyerte vissza eszméletét. Mindkét ember életben maradt. Nyul Jenő kézbesítő mentette meg őket az életnek...

A hőst — mert minek is nevezhetnénk másnak — a Budapesti Postaigazgatóság dícséretben és pénzjutalomban részesítette.

Szorítsunk vele gondolatban mindannyian kezét — férfimunka volt — nem is akármilyen.

Szabó Sándor,
Budapest, 10. sz. postahivatal

A Budapesti Bizottság bírei

— A Postás és a Közlekedési Szakszervezet Budapesti Bizottságai mellett működő Ifjúsági Tanács tagjai tapasztalatcserén vitatták meg a Szakma ifjú mestere mozgalom eredményeit, módszereit. A Közlekedési Ifjúsági Tanács tagjai ugyanis e mozgalom szervezését most kezdik.

— A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, a József Távbeszélő Üzem és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság területén működő Könyvtárgyi Tanács fennállásának egyéves fordulóját ünnepelte április 10-én. A jól és eredményesen dolgozó aktívoknak értékes jutalmakat adott át a szakszervezeti bizottság.

— Május 1-én 1600 postás dolgozó együtt vonult fel a Dózsa György úton, ezután a Művelődési Házban a késő esti órákig együtt szórakoztak, s ünnepelték a 20. szabad május 1-ét. A Budapesti Bizottság ezúton is köszönetet mond a felvonulás előkészítésében részt vett párt- és szakszervezeti tisztségviselőknek, szakmai vezetőknek, s a felvonulás valamennyi résztvevőjének, akik fegyelmessé, lelkes magatartásukkal képviselték méltóan a főváros postás dolgozóit.

— A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság üzemében tavaly 61 brigád 568 dolgozója versenyzett a szocialista címért. Ezekből 16 brigád már kétszer nyerte el a zászlót és oklevelet, négy brigád a zászlót és oklevelet, 17 brigád pedig az oklevelet. A Szakma ifjú mestere címért folyó versenyben 22 fiatal arany-, 18 ezüst- és 15 bronzfokozatot ért el.

— A Budapesti Bizottság elnöksége április havi ülésén tárgyalta a Postal Épület Karbantartó Üzem szakszervezeti bizottságának munkáját. Az szb beszámolt a kollektív vezetés, munka, a szakszervezeti demokrácia, valamint a bizalmiakkal való foglalkozásban elért eredményekről, hibákról. Az elnökség megállapította: az alapszervezet munkája az elmúlt időben ugyan javult, de szükséges a mozgalmi munka színvonalának további emelése. Rendszeresebben és hatékonyabban tájékoztassák a bizalmiakkal és reszortfelelősöket a dolgozókat érintő kérdésekről és vonják be őket jobban a végrehajtásba.

Védjük meg társadalmunk tulajdonát

A padsorokban olyan emberek ülnek, akik azt vallják, hogy a postai üzemekben és hivatalokban nevelik és felnevelik a jövőt, akik elfeledkeznek arról, hogy ebben az országban a társadalmi tulajdon nem közpréda és hogy a szocialista rendszerben a társadalmi együttélésnek olyan szabályai alakultak ki, amelyek mindenképp előtérbe jöttek, becsületes életmódot tartják szem előtt.

A társadalmi bíróságok elnökei és tagjai vitákoztak, tanácskoztak szakszervezetünk székházában. Volt is miről. Mindenekelőtt az derült ki, hogy ezek a bíróságok bizony nem sok ügyet tárgyalnak, alig néhány tucatot. Talán nem volt olyan ügy, amely a társadalmi bíróságok elé tartozott volna? A választ a beszámoló adja meg.

A legfőbb hiba, hogy a különböző postaszervek még ma sem veszik elég komolyan a visszaéléseket, a károkozások megakadályozását szolgáló szigorú előírásokat, lazán kezelik a bizonylati fegyelmet. Így akarva, nem akarva elősegítik a visszaéléseket, kárt okoznak a népgazdaságnak, de saját maguknak is — hallottuk a beszámolóból. S íme néhány elgondolkodtató adat.

Postaüzemi szinten, 1963-ban a társadalmi tulajdonban mintegy 5 millió forint kár keletkezett. Ebből 1 737 000 forintnyi idegenek okoztak, betörők, tolvajok, postai berendezéseket, vonatokat rongáló. Sikkszámból, csatlakozókból 890 000 forint kár adódik. Az elmúlt évben összesen a postaszervek 1188 személy ellen tettek büntvádi feljelentést. Fegyelmi eljárást pedig 449 dolgozó ellen indítottak. Milyen esetek voltak ezek?

A Soproni Postaigazgatóság területén például az egyik hivatalban nyitva felejtették a vasládát, és Sz. J. kezelt gyámkornok 4000 forintot elulajdonított belőle. Szombathelyen S. I. csomagrakodó több, mint ezer forint értékben tulajdonított el csomagokat. Ugyanitt egy fiatalkorú kezdő postás gatlástalanul lopkodta a levél- és kiskalákú csomagok tartalmait. Ilyen példákat sorolhatnánk még a Budapest 4., 134., Debrecen 1., Dunaujváros 1., Salgótarján 1., s a Budapest 70., 78-as hivataloknál is. A Miskolci Postaigazgatóság területén I. M. talkarékbeszédet kezelt, s

110 000 forintot sikkszámba. Egyébként az országban 123 utalvány-sikkszámba fordult elő. Sorolhatnánk még a példákat... Szomorú és egyben felháborító, hogy a becsületes postás dolgozókra néhány gatlástalan személy szegyen hoz. A mintegy 45 000 postás dolgozó közül csaknem ezer ellen indítottak fegyelmi eljárást. A súlyosabb esetek bíróság elé kerültek, s a büntösök elnyerték méltó büntetésüket. De mi történt a kisebb kárt okozókkal? Semmi említésreméltó! S itt állunk meg egy pillanatra.

Nyitva hagytak egy vasládát. Az ilyesmi szinte csábító a bűnre. S ki volt a csábító? — a hivatal vezetője, aki nem ellenőrizte beosztottjait. Megdézsmáltak egy csomagot. A tettes ezt többször is elkövette. S csak akkor indítottak fegyelmit, amikor már sok volt a rovásán. A felelősség az ilyen és hasonló esetekben nem csupán az elkövetőé, hanem azé is, aki könnyelműen, figyelmen kívül hagyja a társadalmi tulajdonát, a közvagyonát.

Ha az eseteket nézzük, és azt, hogy a társadalmi bíróságok hány ügyet tárgyalnak, a keresztszámzat máris világos: sokkal, de sokkal több ügyet kell rábíznunk a társadalmi bíróságokra. De ki bízza rá? Mindenekelőtt a szakmai vezetés és a szakszervezeti bizottságok. A törvény erre módot ad és lehetőséget, csak éppen jobban kellene élni vele.

Egyesek szerint a kár összege nem is olyan jelentős, hiszen a posta által kezelt pénznek mennyisége több, mint 260 milliárd forint volt, s a pénztárhányok pedig 761 000 forintot tettek ki. „Mindössze” 0,00029 százalékot tesz ki tehát a pénztárhány. Az egész 5 millió kár sem „olyan nagy”, összeg a milliárdokhoz képest. Tehát egyesek szerint nem is olyan rossz a helyzet. Akik ezt vallják, vétkesen könnyelműek. Azzal is mentegőzhetnek, hogy az a néhány társadalmi bíróság nem is képes a sok ügyet tárgyalni. Nos, hát ez a veszély egyelőre nem fenyeget. (!)

Sokat hangoztatott — és többek szemében közhelynek számít — az emberek nevelése, tudatuk formálása. A társadalmi bíróságok soha nem tehetnek eleget ezen a

területen. Nincs nevelőbb módszer, mint amikor egy dolgozót munkatársai előtt vonnak felelősségre cselekedeteiért. Ilyen módon már sok embert sikerült a lejtőn megállítani. A Budapest 72. sz. postahivatalban tavaly két ügy került a társadalmi bíróság elé. Az egyikben hozott ítélet után, az érintett dolgozó felesége a következő szavakkal kereste fel a társadalmi bíróság elnökét: „Köszönöm, hogy férjemet megmentették a becsületes életnek, azelőtt ivott, s a rossz cimborák pénzbe kerültek, hozzányúlt a máséhoz...” Igen, egy ember megváltozott. Időben rádobbantették arra, hogy a legjárhatóbb út a becsületesség. S ilyen példákat — ha nem is sokat — még sorolhatnánk.

Ott ültem és hallgattam a vitát, arra gondolva, hogy ezer emberhez nem jutottak el a szakszervezeti bizalmiak. Pedig a fegyelmesített esetek többsége, szinte a bizalmiak szeme láttára történik. Vajon hányszor hangzik el a figyelmeztető szó akkor is, amikor csupán néhány forintot nyúl hozzá a munkatárs? Hányszor veszik el a borospoharat, amikor úgy látják, hogy az illetőnek már elég volt, s hányszor jelentik be a hivatalvezetőnek, vagy a szakszervezeti bizottságnak, hogy X vagy Y erkölcszetlenül él vagy dolgozik? Talán ha ezt tesszük akkor „besúgókká” válnunk? Nem! Az emberért cselekszünk és a társadalomért. A postás becsület megköveteli, hogy beszéljünk ezekről a kérdésekről, és még többet tegyünk a megelőzés érdekében. Ezt segíthetik a társadalmi bíróságok is, tartalmasabb munkájukkal.

B. GY.

Újra sikerült

A hírlapíró a sikerek és kudarcok leírója, a mególy egyszerű és mególy „sima” riportjára is úgy indul, hogy mindenhol valami újat, valami olyat keres, ami még eddig nem volt. Amikor Tamás Jánossal, a Budapest 62. sz. postahivatal szakszervezeti bizottságának termelési felelőseivel az elért sikerekről beszélgettem, ez volt a célom.

Két esztendő után ismét — kezdi a beszélgetést Tamás szaktárs — elüzem lettünk. Azelőtt, talán meg sem tudjuk számolni, hányszor voltunk már kiválók, de most ismét sikerült hivatalunk 752 dolgozójának. Jelenleg 31 brigádunk harcol a szocialista brigád címért. 1963-ban 16 brigádunk érdemelte ki ezt a megtisztelő kitüntetést.

Kudarc — optimisták — borulatók

S ezután alig győzöm jegezni: 1960-ban 8 brigád alakult, de a feltételeket csak kettő teljesítette, a másik hat brigád a kudarc láttán felbomlott. Bizony nehéz volt újra kezdeni, de megtették. 1961–62-ben még csak három brigádjuk volt, de ma már van a 31 között olyan is, amelyik háromszor kapott oklevelet és egyszer zászlót és jelvényt, egy harmadik pedig kétszer oklevelet és egyszer zászlót és jelvényt. S ami talán még ennél is több: a felvételi és a kézbesítő osztály a szocialista osztály címért küzd már ebben az évben...

— Brigád. Egyszerű, megszokott szó, fogalom. Vajon önkönnél, a Bp. 62-es postahivatalban mit jelent a brigádtagság, a kitüntető címért harcolni?

— A szakszervezeti munkának, tehát a brigádmunkának is egyik fő célja, segíteni a „termelést”. A brigádtagok nemegyszer együttesen vállalnak, s ha valamelyikük megbetegszik, helyette kiviszi a küldeményeket, hiszen a leveleket várják a címzettek,

Buza Mártonné dr. vezérigazgatóhelyettes átadja az Elüzem oklevelet dr. Kocsis Bélának, a Postal Épületkarbantartó Üzem vezetőjének

Jó módszer — lehet alkalmazni!

Másodízben került a soproniakhoz az MT-SZOT Vörös Vándorzászló

Az MT-SZOT Vörös Vándorzászló, a munkaversenyben elérhető legmagasabb kitüntetés, másodízben került Sopronba. Megérdemelten. Munkájukat 1963-ban is sok új ötlettel és eredménnyel gyarapították. Jól megszervezték a munkaversenyt. A feladat ezúttal nemcsak a szakszervezeti tisztségviselőkre hárult. A közös munkában a szakmai vezetők is részt vettek. Például a Győr 2. sz. postahivatal vezetője Varga Károly, a brigádmozgalom legfőbb támogatója. Gyakran látni a brigád megbeszéléseken. Figyelme kiterjed arra is, hogy melyik brigád, mennyit vállaljon és segíti a gyengébb kollektívák munkáját. Kapronczai István, a Győr 1. sz. postahivatal ve-

zetője is hasonlóan cselekszik. A brigádmozgalomban elért eredményük az igazgatóságon belül az első helyen áll. Dicséretes, hogy nemcsak számszerű eredmények elérésére törekednek, de a nevelésre is gondot fordítanak. Sárváron Korda Frigyes hivatalvezető jó példamutató munkája is nagyszerű termelési sikert eredményezett. A tanulóhoz, művelődéshez szükséges, jól berendezett kultúrthelyiséget teremtetett maguknak. A Győr 1. sz. postahivatal távbeszélő központjában dolgozó szocialista brigádok kimagasló teljesítményt nyújtottak, a felvételi brigád az összefogásban, a felekkel való udvarias magatartásban tűnt ki. A muszak területén megemelték a Soproni Fenntartási Üzemnél tervélenkedő Barabás József brigádot. Nekik köszönhető, hogy a rendkívüli téli időjárás ellenére sem maradtak el a tervet teljesítésében.

A brigádok munkáját serkenti, hogy az értékelést az illetékesek időben elvégzik. Ennek szép példáját találni a Győr 1., és 2. sz. postahivatalnál, ahol a dolgozók teljesítményét rendszeresen nyilvánosságra hozzák.

A közös munka érdekében sokat tettek a szakszervezeti megyebizottságok. Az éves terv „felbontásakor” részt vettek a fontos tárgyalásokon. Figyelemmel kísérték a tervelőkészítést, a munkahelyeken is, ahol kellett, segítettek. A győri távbeszélőközpont dolgozói sokallták a bevételi irányszámokat. A tervet módosították, s a hivatali túlteljesítést tervelt. (Érdemes megjegyezni, hogy a túlteljesítés hirt tervszámokat csak akkor módosítják, ha a fél éves tapasztalat erre okot ad.) A Sopron 1. sz. postahivatal dolgozói azonban nem „reklamáltak” a tervvel kapcsolatban, de elmondták gondjaikat. A megnevezett feladatoknak csak úgy tudnak eleget tenni, ha a szakszervezet megvebizottsága is segítséget nyújt a szocialista brigádmozgalom megszervezésében. Ez megtörtént. Az eredmény: öt újonnan alakult kollektíva verseng ma már a kitüntető címért.

OLÁH JÓZSEF:

Akvárium, Terrárium, Szobakert

Az általános iskolák tanulói a politéchnikai sorozat keretében egy újabb, jól szerkesztett, hasznos segédanyagot ismerhetnek meg. A felnőttek részére is ajánlható könyvből élénk társul az akváriumok készítésének módja, felszerelése, a növények és a halak gondozása stb.

Részletesen foglalkozik a szobakert létesítésének alapvető feltételeivel. Eddigi ismereteinket e házaspótló mű eredményesen egészíti ki. Közérthető fogalmazásban, szak-

szerűen foglalkozik pl. a talaj-jók minőségével, a szobanövények szaporításával, a cseres növények nevelésével és ápolásával.

Ára: 9,80 Ft. (Táncsics)

A postások találkozóhelye
A POSTÁS MŰVELŐDÉSI HÁZ
(Bp. VI., Benczúr utca 27.)

POSTÁS CSALÁD OTTHONA

Rovatvezető: JURIS IBOLYA kétszeres Munkácsy-díjas iparművész

Előző cikkünkre több tanácsot kérő levelet kaptunk, s az azokban felvetődő kérdésekre adunk választ és alkalommal, **Surányi László** Budapest, kérdezi: „Hogyan rendezzük be kis lakásunkat úgy, hogy az kényelmes is legyen, ugyanakkor helyünk is maradjon?”

A lakószobák általában 4x4 vagy 5x5 méteresek. A hely a legpraktikusabban a sarokban képzelhető el, akár kétszemélyes, egybedolgozott heverőnk, akár két különálló, úgynevezett rekamiénk van. Mindkét esetben nappalra, ülés céljaira is használható. Igen fontos egy szögletes, kihúzható részekkel meghosszabbítható asztal, a hozzá tartozó 4 székek. Ennek is a fal mellett, ha lehet, egy másik sarokban keressünk helyet. Ha szükséges – kiváltképpen, ha többen étkezünk az asztalnál – bármikor kiemelhetjük a szoba közepére. Kis asztal is kell. Ma már olyan méretekben is kapható, hogy az asztal alá tehetjük, ha nincs rá szükségünk. Az eddigieket két olyan fotel egészítse ki, amelyek a rekamié elvére elférnek. Természetesen szó sem lehet nagy méretekéről. A szekrények elhelyezése a fennmaradó falrész nagyságától függ. A variábilisok igen praktikusak, darabonként is kaphatók, és szükség szerint számuk is bővíthető.

Nagyon fontos a bútoroknak a falak mentén való elhelyezése. Ma már esztétikai szempontból se rendezzük be egyetlen szobánkat a szoba középpontjából kiindulva, mert ez az elrendezés sem szemnek, sem mozgásunknak nem felel meg. Viszont minden kis helyet ki kell használni, hiszen holmink van elég, amit akár szekrényben, akár a fennmaradó falrészek kihasználásával, polcokon is elhelyezhetünk. Természetesen a polcokat elsősorban könyveink és dísz tárgyak részére biztosítsuk.

A virág is igen fontos és szép dísz a lakásnak. Külön-

böző ügyes felfüggesztési módszerrel, sok virágot tudunk lakásunkban elhelyezni. Az ablak elé virágállványt ajánlok, ahová kedvenc virágainkat rakhatjuk.

Jankovich Attiláné kérdezi Győr-Sopron megyéből: „Régi lakásunkból, új egyszoba-hallos lakásba költöztünk, bútorunk még a hagyományos, nagyméretű 2 ágy, 2 szekrény, asztal, székek, úgynevezett „hálósobabútor”. Hogyan rendezkedjünk be izlésszerűen a szobánkban?”

Javasolom, hogy a hálósobát asztalossal alakítsuk át. A kényelméből semmit nem veszít, ha az ágyak lábából, a fej és lábtámlákból levágatunk. Ilyen átalakított formában már sarokba helyezhetők, s helyünk ezáltal több lesz. Persze a szekrények maradnak. Ilyen bútor egy-két modern formájú fotellel, egy-két kiegészítő bútorral, polccal, újszerű virághelyezéssel tudjuk modernné varázsolni.

Berta Lórántné, Budapest: „Mi tegyek? Régi bútoraimat meg akarom tartani, viszont kárpitozással, új bútorszövetel szeretném felfrissíteni új lakásunkat.”

Nem ismerjük, milyen stílusú bútorról van szó, de talán a különböző példákon keresztül jó tanácsot tudunk adni. Ha visszagondolunk több évtizedre, hogy milyen bútorstílusok jöttek ki lakásunkat illetően számításba, nem túl nagy a választék. Advánál a legáltalánosabb, a hálósobaberendezés. Ha a bútor nem tudjuk, vagy nem akarjuk átalakítani, a szoba egész hangulatát befolyásoló textil, az ágyterítő, az asztalterítő, garnitúra kiválasztására különös gondot fordítsanak. Ha az általam láttott terítőkre gondolok, a legtöbbje selyemmel alábélelt horgolás, vagy szaténból készült, esetleg szövött, fodros, virágos, rózsás ágyterítő volt, a hozzá tartozó, azonos mintájú asztalterítővel. Mégis mit tegyünk a helyébe? — Egy-

színű bútorszövetet ajánlok, szélesen kirojtozva az ágyra is meg az asztalra is. A színt kinek-kinek az ízlésére bízom. Ehhez viszont az ablakra fehér tüllfüggönyt javaslok. Az ágy és asztalterítőnek felhasznált bútorszövetből az ablakra fönt kirojtozva tegyünk egy széles fodrot, és ez alól induljon ki a tüllfüggöny. Az ágyak elé, és az asztal alá kerülhet mintás szőnyeg, amely színesíti a hálósobát. A hagyományos díspárnát viszont az ágyak közepéről hagyjuk el, nem szép. Nagyon emeli a szobát, ha szép kép kerül az ágyak fölé, de az ne legyen akármilyen. A Képzőművészeti Alap boltjaiban kedvünk szerint válogathatunk. Egy-két dísz tárggyal, szép lámpával kiegészítve, tehát korszerűvé tehetjük hálósobánkat.

Hagyományos bútorforma a kombinált szoba is. Itt a kárpitozás, a rekamiéra a két fotelre és a négy székre kerül. Ezeket is újja varázsolja egy jól kiválasztott bútorszövet, itt a mintás bútorszövetet éppúgy tudjuk ajánlani, mint az egyszerűt. Mivel azonban a textil jobban ki van téve a használatnak, ezért a gyakorlatban jól beváltak a mintás anyagok. Kevésbé látszik a kopás, vagy fakulás rajtuk. Aprómintás angol szövetet ajánlok mindenekelőtt. Ebben az esetben viszont nem teríthetünk le virágmintás szőnyeget, csak olyat, amely hozzá hangolódik a mintához. Legszebb itt is a tüllfüggöny. Ha szeretjük a rekamién a párnákat, akkor nagyon szép, ha a bútorszövet mintájának különböző színeiből kiindulva tesszük föl egyszínű párnákat.

Olvasóink észrevehették, a legtöbb esetben, legáltalánosabb, kérdésekre válaszolunk. Ez nem jelenti, hogy a továbbiakban a lakás díszítésének lehetőségeivel nem foglalkozunk szívesen. Tehát várjuk további kérdéseiket, és fontossági sorrendben válaszolunk azokra.

Segítséget szeretnénk nyújtani a postás dolgozó nőknek a divatos, izléses öltözködéshöz. Ezért az évszakoknak megfelelően, ruha, kabát, kosztüm, gyermekruha és fehérnemű divatrajzokat fogunk közölni. Egyben útmutatást nyújtunk a modellek elkészítéséhez. Reméljük, hogy az új rovat a divatos és izléses öltözködések kivül abban is segítségére lesz a szaktársnőnek, hogy olcsóbban öltözködjön, az édesanyáknak pedig, hogy gyermekeik ruháját otthon megvarrhas-
sák.

A jól öltözöttség vonzóvá teszi a dolgozó nőt, bárhol tartózkodik. A férj is szívesebben tartózkodik otthon, ha feleségét csinos házi ruhában látja, a munkahelyen is fontos a kellemes megjelenés. Sok szaktársnőnek jelent gondot, hogy gyermeke részére nagyobb ruhából kisebbet alakítsanak, vagy saját részére ruhát varrjon. Hiszen nagyon sok nő tud varrni, de szabni nem, azonban szabásminta segítségével, bármilyen ruhaféleséget elkészítené. Ehhez szeretnénk segítséget nyújtani. Mert ha otthon készül el a ruha, megmarad a varrás költsége, és egy ruha árából esetleg két ruhára is futja.

A Posta Központi Hírlapiroda (Bp. V. József nádor tér 1.) szabásminta-szolgálatánál bármely divatlapból választott modell szabásmintája beszerezhető, vagy egyéni rajz szerint megrendelhető. A szabásminták irányárait is közöljük: a ruha 20, kabát, kosztüm 25, szoknya, blúz, nadrág 12, gyermekruha 12 forint. A megrendelést Budapestben bármely hírlapboltunk átveszi. A kért szabásminta árát a 61 285. sz. csekkszám-lára is be lehet fizetni. Ebben az esetben a csekklap hátoldalán a méreteket is fel kell tüntetni: mell-, derék- és csípőbőség, szoknya, ujj, kabát hossza, hát- és vállszélesség, eleje hossza (váltól derékig), háta hossza (nyakcsigolyától derékig). A szabásmintákat postán továbbítja a szabásminta-szolgálat.

A vidékiek bármely hírlap-terjesztéssel foglalkozó postahivatalnál vagy levélben a Posta Központi Hírlapirodától rendelhetik meg a kívánt szabásmintákat.

Kedves Olvasóink! A

A postás diákokon lakó búcsúznak második otthonuktól

Izig-vérig postás volt

A szeretet és megbecsülés reflektorfényében állt Bak László vezető főkezelő szakértés, aki ez év március 12-én betöltötte 50. évét. Fél évszázad a Magyar Posta szolgálatában, becsületben, hűségben, munkaszeretettel.

Apró szemű, még nem teljesen ősz hajú ember a Posta Anyagszertár Bak Laci bácsija. Mindenki, még a legöregebbek is ismerik, hiszen ezen az egy helyen töltött el 43 évet. Főnökei szeretik, becsülik a szorgalmas szaktársát, ez csendül ki Tárnoki János elvtársnak a Posta Anyaghivatal igazgatójának köszöntő szavaiból. A feldíszített, zsúfolásig megtelt kultúrteremben az asztalfőn elfogódottan, meghatódva hallgatta Laci bácsi saját életrajzát. Ebben nem szerepeltek világrengő tettek, de minden szava a becsületet, szorgalmat tükrözi 50 esztendőn keresztül.

1914 március 12-én vették fel a köröstarcsai postahivatalhoz helyettes küldöncnek a 17 éves Bak Lászlót. Itt a posta az alföldi sarat 7 évig tanyáról-tanyára járva a fiatal helyettes kézbesítő. Jó

munkájának jutalma volt 1921-ben a Budapest 70. sz. postahivatalhoz történt áthelyezése. Alig fél év múlva a Posta Anyagszertár Gyáli úti telephelyére került, mint raktári munkás, kisegítő szolgálat. Mindehhez tudták használni az igyekvő Bak Lászlót, aki a műszaki szolgálat iránt nagy érdeklődést tanúsított. Az érdeklődés, időközben kinevezett II. o. altisztet a szertár telefonközpontjában is tudták foglalkoztatni. Ezt a munkakört is jól ellátta, amikor az akkori vezető főigazgató úr, felháborodva azon, hogy egy „altiszt” a telefonközpontot kezelje, leváltotta ebből a munkakörből és a II. szertárba helyezte. Itt műszaki szerelési anyagokkal foglalkozott hosszú éveken át. A felszabadulás után ismét igénybe vették a telefonközpontban, helyettesítésre, s már a II. szertárban mint csoportvezető tanfította, nevelte a fiatalokat, azon fáradozott, hogy igazi postás váljék belőlük is. Nem csábították a más helyekről ígért magasabb fizetések, ajánlatok, megmaradt postásnak, az anyagszertár Laci bácsijának. Ragaszkodását, szorgalmát meg is becsülték. Egy ízben élmunkás, kétszer a szakma kiváló dolgozója kitüntetéssel kaptak.

Nyugdíjaztatásakor rendezett házi ünnepségen a párt, a szakszervezeti és a szakmai vezetők kedves szavakkal búcsúztatták őt. Az egyik szaktárs úttörő fia egy Ady-verssel és virágcsokorral köszöntötte a 67 éves izzig-vérig postást.

A nagy postáscsalád nevében mi is szeretettel köszöntjük Bak László szaktársat, kívánunk neki hosszú életet és jó egészséget.

DR. JANKOVICH LAJOS

EGRI GYULA

A kerékpárátalányok felemeléséről

A postaszolgálati kerékpárok tulajdonbadaadásának kísérleti szakasza után szakszervezetünk a Postavezérigazgatósággal közösen — hosszabb időn keresztül — részletesen vizsgálta, elemezte a kerékpár-ellátás helyzetét.

A felmerült panaszok, kérdések megoldása érdekében széles körű tapasztalatok alapján elnökségünk márciusi ülésén tárgyalta és fogadta el a Postavezérigazgatóság előterjesztését a tulajdonbadaadási rendszer egyes rendelkezéseinek módosítására.

Ezzel ismét szakszervezetünk VII. kongresszusának egyik határozata valósul meg. Ugyanis a kongresszusi határozat többek között kimondta, hogy a kerékpár tulajdonbadaadási rendszer tapasztalatait felhasználva, intézkedni kell a szükségessé vált módosítások végrehajtásáról. A határozat mielőbbi eredményes megvalósítását tevékenyen elősegítették a megyebizottságok és sok-sok szakszervezeti bizottság tisztségviselője. Helyi tapasztalatok, konkrét adatok közlésével tették tanúbizonyságot arról, hogyan kell a dolgozókat érintő kérdések megoldását elősegíteni. Csak elismerőleg lehet a területi igazgatóságok és a vezérigazgatósági illetékesek tevékenységéről beszélni, akiknek tapasztalatai, megállapításai csaknem minden szinten közös nevezőn vannak a szakszervezeti véleményekkel.

Eppen e közösen jól végzett munka eredményezte — a dolgozók érdekeit figyelemmel kísérve —, hogy a dolgozókat kedvezően érintő fizetésrendezés után ismét egy előnyös vezérigazgatósági rendelkezés lépett érvénybe 1964. január 1-i hatállyal.

A Postavezérigazgatóság és szakszervezetünk elnöksége figyelembe véve, hogy a kerékpár-tulajdonbadaadási rendszer bevezetésekor — és azóta is — a kerékpárok és alkatrészek műszaki állapota a posta által támogatott kívánalmaknak nem felelt meg, szükségesnek látta a karbantartási átalányok összegének növelését, a jelenlegi juttatási időnek négy évben való változtatlan hagyása mellett.

A Postavezérigazgatóság az átalányok növelésére évi 600 ezer forintot biztosított, mely összeg az 1963. évben kifizetett átalányhoz viszonyítva országos átlagban 45 százalékos átalányemelési jelent.

Az eddigi havi minimális öt forint karbantartási átalány ezentúl 10 forint lesz. Az útkategóriákra eddig megállapított szorzót egységesen mindhárom kategóriában növelte. Ugyanakkor az igénybevétel és főleg a kerékpárabroncsok, gumik elhasználódása elsősorban a megtett út hosszától és minőségétől függ. Az eddigi 30 forintos felső határt megszüntetik. Az átalányt a ténylegesen megtett út hossza és minősége alapján állapítják meg.

Ez az intézkedés a rossz útvonalon dolgozó külterületi kezelőket valóban kedvezően érinti. Például, aki napi 40 kilométeres utat tett meg az I. útkategóriában eddig havi 18 forintot kapott, ezentúl 30 forint átalányban részesül. Ugyanilyen teljesítmény mellett a III. útkategóriában a 30 forint helyett 54 forint lesz az átalány. A napi 30 kilométeres megtett útnál a II. kategóriában az eddigi 22,50 forint helyett 31,50 forint, a 20 kilométeres útnál az I. kategóriában 9 forint helyett 15 forint, a II. útkategóriában 15 forint helyett 21 forint lesz az átalány stb.

A kerékpár-tulajdonbadaadási rendszer előírásainak módosítása a Postaügyi Értesítő útján eljuttatott a végrehajtó szervekhez is.

Sz. Gy.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó
dr. Szuffa Szabolcs
mb. főtisztár
Felelős szerkesztő:
Bérces György
Szerkesztőség: Budapest XIV.
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta
Szikra Lapnyomda, Budapest

Ismerjük meg vidéki sportköröinket

MILLIOMOS SPORTKÖR

Ezekkel a szavakkal a címben jellemezte az 50 000-es példányszámban megjelenő Dunántúli Napló a Pécsi Postás Sportkört, amikor egy cikkében, annak gazdasági helyzetét tárgyalta. Az egyesületnek ugyanis rendkívül szép, füves, felszereléssel milliós értékű sporttelepe van.

Kerek 10 esztendővel ezelőtt, a szakszervezet hathatós támogatásával, a posta segítségével és nem utolsósorban, jelentékeny társadalmi munkával olyan sportpálya készült Pécsen, amellyel még ma is kevés kis sportkör dicsekedhet az országban. A füves játéktér mellett, az öszfűvel benőtt edzőpályát sok egyesület önmagában is elfogadná. A 400 méteres, 7-körös, piros salakkal, ugró- és dobóhelyekkel (vizesárok) kiképzett atlétikai pálya, a sportok királynője szerelmeseinek a legkényesebb igényeit is kielégíti. A telep 10 év alatt folyton épült, szépült. A tavaly 80 ezer forintos költséggel készült, bitumenes kosárlabdapálya első és egyetlen a mecsekali városban. A harmadik teniszpálya, készítése pedig ez évben fejeződik be. Kár, hogy az idő vasfoga a pálya öltöző, fürdő, szertár építményeit erősen kikezdte. Jó lenne, ha hamarosan segítséget adnának ezek helyreállításához, nehogy idő előtti veszendőbe menjen emiatt az egész létesítmény.

A sportkör vezetőségének önzetlen, igaz sportszeretetre valló gondolkodására utal, hogy a virágos sporttelep mindig nyitva áll az ifjúság számára. Jelvénytérző versenyek, diákrendezvények és tornáinapok díjmentesen itt kerülnek lebonyolításra. A pécsi postások közismert becsületese nevelőmunkája mellett, ezt kívánja a megyei TST is honorálni, amikor olyan évi támogatást adott a sportkörnek, amellyel, ha szerény keretek között is, de maradéktalanul biztosítják a hét szakosztály 270 fiataljának sportolását.

— Talán a kosarasokkal kezdeném — mondotta bevezetőjében Szűcs János szaktárs, a városi TST tagja, a „Testnevelés és sport kiváló dolgozója” kitüntetés birtokosa. Az 50 tagú szakosztálynak legjobbjai, az élen az öreg Bányaai Sándor játékos-vezetővel, az NB II. nyugati csoportjában gyűjtögeti a babé-

rokat a postás névnek és sportkörünknek. Emellett még két-két férfi és női csapat a megyei ifjúsági bajnokságban küzd.

Ezután az asztaliteniszezőket és a teniszezőket kell említenem. Kocsis István, volt versenyzőnk, szinte semmiből vázalt elő e két szakosztályt. Teniszvódával kezdte, és mármár nemcsak az ifi, hanem minden felnőtt találkozó is ott találjuk a postásversenyzőket. Az asztaliteniszezők az ifjúsági mezőnyben évekig kiemelkedően a megye legjobbjai voltak. Az élenjárókat pillanatszerűen „elszívta” ugyan az egyetemi tanulást, de most fardhatatlanul kezdik elől.

Kiváló eredményeket ért el az ifjú labdarúgócsapat is. Ritka az olyan év, hogy ne adnának megyei ifi válogatottat. Mellettük, az úttörők csapata, az atléták neves edző, Morvai Vidor irányítja. Büszkeségünk a 10,9-es megyei rekorderek Népesy. Az atléták igen szeretnék, ha ismét feltámadna az egykor oly népszerű Budapest-Pécs postás atlétikai párosverseny-sorozat.

Nem utolsósorban, szólnom kell az 1963-ban városi bajnokságot nyert sakk- és elismült évben több napos nagy vidéki túrát lebonyolító természetjáró szakosztályunkról is — fejezte be összefoglaló tájékoztatását a népszerű sportkört elnök.

További sok sikert kívánunk a pécsi zöld-fehér postás sportolóknak.

DR. PAZAR FERENC

ÜZEMI SPORT

A Budapesti Bizottság mellett működő „Testnevelési és Sport Munkabizottság” a már hagyományos sportágakban elkészítette és szétküldte az összes postalai szerveknek az 1964. évre szóló versenykiírásokat. Ennek értelmében januárban megkezdődtek az asztaliteniszből, márciusban sakkban, majd május 4-én labda-

rúgásban és tekében a bajnokságok.

ASZTALITENISZ

A bajnokságban 22 férfi és 6 női csapat vesz részt (igazolatlanság kategóriában). Az előző évvel szemben igen komoly fejlődést jelent, mivel 1963-ban csak 15 csapat versenyzett.

KÖNYVNAPI KÖSZÖNTŐ

A magyar könyv évenként visszatérő ünnepe ismét reánk köszönt. Szívvel rejtett szép szavakkal, egész esztendőre csendesnek meghűződött a kikapcsolódás, a polcok poros zugában, a könyvtárak tömkelegében a könyv, de most csillogó színekkel, tarka köntösben kilép a zafos utcára, s olyan halkán, hogy szinte alig hallani szavát, üdvözlő:

— Eléd jöttem. Nem ismerse?

Állj meg egy percre Ember és beszéljess vele.

Tudom, agyad mással foglalkozik, gondjaid vannak.

Az író parányi íróasztala bűvös sziget a háborgó óceánon, tolla tiszta fegyver a világnézetek offenzívájában, szíve szeretetet, művészetet és szépséget sugároz feléd. A világ harsogó hangorkánjában verset dalol és édes mesét énekel.

Hányvek a sátorban...

Hajdan fegyverkovácsok ülője zengett a sátrak alatt, amint acélos pengét, nehéz szabályt, éles nyilat készítették számunkra.

Írók az utcán...

Kijönnek ők is, akiket nem ismerse és mégis a legjobb barátai. Hiszen beengedted kedves szavukat otthonodba, fiad és leányod az ő tanításukon keresztül szereti meg az élet fenségét, nagyszerűségét és íráskor ad feledtető órákat mindnyájatok számára, amikor kinyitjátok a kötetét, s az író mesélni kezd. Soha nem kért tőled semmit, most is csak adni akar.

A magyar könyvnap nem az író ünnepe, hanem a tiéd, Olvasó.

Olvasd, és vedd!

Vidd haza és temesd hűvös betűi közé hűltetőd homlokodat megnyugszol tőle. Szeresd a betűt, mert nagyon-nagyon szükség van rá és megérdemli. Az egyetlen útítárs kőszá életemben, aki soha meg nem csal, el nem hagy, félre nem vezet: a jó könyv!

Reád vár, menj egészen közel hozzá. Látod, felelőtlenül jött, nem félve az utca porától sem. csakhogy szívedre simulhasson.

— dorozslai —